

Narcis

Mám tady svojí drobnou residenci
nestálo mě to ani sedm pencí
To mně je dlužná celá tahle zem!
Na stěnách visí čestné doktoráty
podlaha šeptá „svatý, svatý, svatý“
když se jí letmo dotknu podpatkem

Stoupnu-li někam, kde jsem ještě nestál
ze země začne rašit piedestal
a vyzdvihne mě nad hlavami všem
Odtud pak vidím, co já všechno mohu
a shovívavě kynu pánu bohu
„Ještě si ponech vládu nad nebem“

Sám sebe uhnětl jsem z hlíny
sám sebe miluji a sám sebe se ptám
Kdo že je lepší? Snad ne někdo jiný?
Vždyť pravé dobro – jsem já sám

Tuším ty davy, co se tísní venku
daly by všecko za mou navštívenku
jen pro můj úsměv šly by tisíc mil
A i když močím na záhony růží
hned každý plevel chce být v jejich kůži
jen aby ze mne obdržel svůj díl

Zemřu-li jednou, kdo se asi zhostí
odkazu mojí skvostné osobnosti
vždyť lidstvo to je banda břídilů
A proč bych zemřel, jednou jsem už tady
a kdo mě může zbavit světovlády?
Sám proti všem – i tak mám přesilu!

Sám sebe uhnětl jsem z hlíny
sám sebe miluji a sám sebe se ptám
Kdopak je lepší? Snad ne někdo jiný?
Vždyť pravé dobro – jsem já sám...